

Размисли от Москва след „Еurovision“

Анатолий Безсланов

Българката Поли Генова със своята великолепна песен и изпълнение на финалния конкурс на „Еurovision“ 2016 покори Европа. Тя зае първото място от участващите страни членки на Европейския съюз. Този успех е уникален. Той говори за безспорен талант, оценен от европейските зрители. Показва, че мнозина българи вече живеят свободно в Европа и сигурно са подкрепили своята сънародничка.

Но аз съм сериозно разтревожен от моите сънародници, които не видяха и не оцениха таланта на българската изпълнителка. Еуфорията около представянето на нашия Сергей Лазарев бе голяма, но все пак няма да забелязахме таланта на Поли Генова? При това ние, руснаците, обичаме и ценим хубавата музика. Защо тогава не гласувахме за българската песен, която бе оценена от цяла Европа?

Склонен съм да мисля, че това поведение на руските зрители се дължи поне на две причини. Първо, стана ясно, че в Русия не имигрират българи. Явно нямат желание да живеят у нас. И логично нямаше кой да гласува за Поли Генова. За живот и за работа българите предпочитат европейските държави. Което е разбираемо. Стандартът на живот в Европа е по-висок от руския.

Второ, най-вероятно чисто политически са причините, поради които руснаците не гласуваха за Поли Генова.

От доста години в Русия се води открита медийна пропаганда срещу България

И тя започна, когато тази страна реши да се присъедини към НАТО и Европейския съюз. Наши политици открито говореха срещу този избор на България и обвиняваха българите, че са „предали“ нашата дружба. Но какво да правят българите, след като ние сами си разбихме Съветския съюз, а и до днес водим политика, която няма как да се хареса на европейския български народ?

Въпреки това и въпреки езика на омразата, който завладя мнозина мои съотечественици, които вместо да търсят причините за икономическите и социалните трудности у нашите политици, смятат, че някой друг ни е виновен, не трябваше така да обиждаме българите. Най-малко те са ни виновни. Те си гледат интереса и този интерес в момента е да бъдат в Европа, а не да се връщат към миналото, което ние им предлагаме.

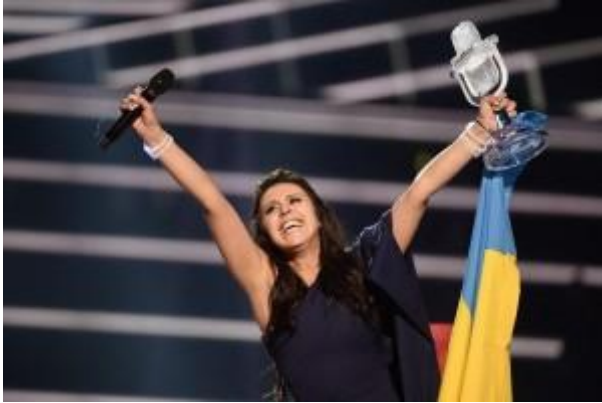
Аз ги разбирам, но не разбирам защо руските зрители не подкрепиха песента на Поли Генова. А тя пееше не за „нашия Крим“, нито за нашите „опълченци“, които в България наричат „терористи“, а за любовта, за побеждаващата сила на любовта. Може би моите сънародници са се подразнили от това, че българката не пее за „братската любов“ между нашите народи? Нямам представа. Но във всички случаи

**ние, руснаците, постъпихме лошо, много лошо,
показахме се като крайно невъзпитани зрители**

И се изложихме пред българите. А песента на българката бе достойна дори да спечели конкурса на „Еurovision“. Ужасява ме мисълта, че моите сънародници просто мразят Европа, а покрай Европа намразиха и българите. Защото и българите са европейци.

Но с омраза не се живее. Тази омраза направи така, че сами си развалихме Съветския съюз, а сега същата омраза може да съсипе и Русия. Потръпвам от тази мисъл, но не мога да не я споделя. И ако на следващия финал на „Еurovision“, чиято столица ще бъде прекрасният украински Киев, отново се покажем като хора, които не ценят музиката, а обръщат всичко на политика, нищо добро не ни чака.

Ще споделя с българските читатели и моята оценка за песента на украинската изпълнителка Джамала,

чиято песен спечели конкурса.

Всички у нас коментират, че това е политическа песен и не е трябвало да участва в конкурса. Но песента е известна от година и за всеки нормален човек е ясно, че е песен за човешкото страдание, за трагедията, сполетяла коренния народ на полуостров Крим в резултат на политиката на Сталин за унищожаване и репресиране на цели народи. Сталин водеше такава политика и преди Втората световна война, и по време на войната, и след нея.

Тази политика донесе неизмерими страдания на много от народите, населяващи Съветския съюз. Историята еднозначно осъди тази политика. У нас това осъждане започна още в средата на 80-те години най-напред сред интелигенцията, а официално антихуманните действия на сталинския режим бяха заклеймени след началото на перестройката.

За съжаление, днес у нас се правят опити за реабилитация на съветския тоталитаризъм, който в някои отношения бе по-жесток от нацисткия. Защото германските фашисти избиваха чужди народи, а ние допуснахме нашите управници да избиват и да унижават собствения си народ.

Впрочем редица съвременни историци изтъкват, може би с основание, че коренното население на Крим са били българи и че ние сме ги наричали с обидното име „татари“. Не вярвам на тези теории, но е факт, че е непонятна омразата на руснаците към татарите. И когато милата и очарователна украинска изпълнителка изпя вълнуващата песен за огромната човешка трагедия на своя татарски народ, това не бе политика.

Политика бе нашето отношение към българката Поли Генова

Още повече, че основен морален дълг на изкуството е да защитава човешкото, да страда заедно със страданието на човека. Няма талантлив поет, композитор или певец, който да е останал чужд към темата за човешкото страдание. И когато го е направил

талантливо, както го направи украинката Джамала, е логично да спечели конкурса. Още повече, че това бе общеевропейски конкурс, а е известно, че след Втората световна война гражданите на европейските държави, може би за разлика от нас в Русия, повече от всичко ценят човешкия живот.

Направи ми впечатление, че Джамала бе подкрепена и от мнозина руски зрители. Вероятно това са украинци или наследници на кримските татари, които живеят в Русия. Вероятно има и руснаци, гласували за Джамала. И това е хубаво, защото тя всъщност отпрати послание към всички никога да не се връщат онези зловещи сталински времена.

Най-силно ме впечатли фактът, че австралийците, най-сериозните конкуренти на Джамала, са дали сериозна подкрепа за украинската изпълнителка, макар това да струваше на тяхната, също великолепна изпълнителка, победата и да я изпрати на второ място.

Едва ли австралийските зрители знаят чак толкова за депортирането на кримските татари от Сталин. А и в песента на Джамала не се споменават Сталин и думата „депортация“. Но имам чувството, че австралийските зрители са усетили в самата музика, че става дума за ужас, преживян от хора, от страдащи хора. И това ги е развълнувало.

Възможно е и друго обяснение: ако австралийците не знаят за репресиите срещу кримските татари през 1944 г. (в онези времена няма глобални информационни мрежи и Сталин не пуска съобщения за престъпленията си), със сигурност днешните австралийци знаят за онова, което направихме преди 2 години. И е възможно да са почувствали, че песента на Джамала осъжда „незаконната руска окупация на Крим“, както пишат европейските медии.

Ако е така, значи хората в далечна Австралия не са безразлични, не са безчувствени към събитията по нашите географски и политически ширини.

Няколко думи и за нашия Сергей

Зарадва ме вотът на българите за него. Не знам дали това са гласове на руските граждани, които все по-масово се преселват в България, или е оценката на български граждани. Няма значение. Българите показаха, че за тях по-важна е музиката, изпълнението. Докато нашите зрители, за жалост, проявиха политическо отношение и не оцениха по достойнство таланта на Поли Генова.

Имаше ли шанс Сергей да спечели конкурса? Вероятно да, ако и този път не бяхме проявили типичната грандомания да показваме руското си „величие“ чрез размахваните орлови криле, взети назаем от националния герб. В този акт европейците вероятно са видяли опит за политическа доминация и ни отрязяха, защото такива са правилата на конкурса. Но нашата песен бе хубава и мисля, че справедливо зае достойното трето място.

Лично на мен повече ми хареса песента на българката Поли Генова.

Век 21 прес